

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XIII. NÚM. 4081

BARCELONA, DIVENDRES DE 9 JUNY DE 1916

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ACTUALMENT
Gran Exposició i venda de
MOBLES i articles per a TAULA i CUINA
Ocasions excepcionals

Del 12 al 28 de juny
OBJETTES per a REGAL
amb importants reduccions de preus

Fi de temporada :: Del 1 al 15 de juny
GRANS REBAIXES
en tota classe de premses confeccionades en les seccions de

Vestits senyora i nena	15 %	Abries senyora.	10 %
Bruses	10 %	Sombreros senyora.	10 %
Faldilles	10 %	Formes sombrero	10 %
Bates	10 %	Corbates senyora	10 %

L'HISENDA ESPANYOLA

El discurs de l'Alba i el Pressupost de 1917

I constituiria, en realitat, una bona esperança per a l'esmenat que s'imposa davant de l'estat amenaçador de la nostra història, l'orientació senyalada pel senyor Alba en el seu discurs del Senat, si a les afirmacions contingudes en el mateix i l'experiència no'n obligués a oposar-hi els dubtes corresponents a la seva realització.

Per lo que indiquen de sí mateixos els números, sobretot en les seves mutues relacions d'alcans i de quantitat, es dedueix ben clara la necessitat d'orientar els futurs pressupostos, i especialment el que ara s'hagi de discutir i aprovar, en un sentit de decidida reducció en els costos.

Però encara es demostra això en forma més indubtable si es té en compte el modo com aquests costos s'inverteixen, per aon s'escolen aquestes forces econòmiques de l'Estat, arrancades per gabelles i tributs onerosos sobre el treball i la riquesa pública.

Un examen detingut d'aquesta part dels pressupostos de l'Estat espanyol, que pogués posar al descobert les moltes coses que s'amaguen en noms pomposos que volen justificar inversions creixentíssimes, explicaria el perquè els milions que recull i distribueix el Govern no's tradueixen mai en efectivitat tan beneficiosa al país com el seu import correspon.

L'actual ministre d'Hisenda no ha dit, no ha reconegut, ni tan sols ha insinuat això perquè no era certament ell el més indicat a fer-ho i perquè segurament en aquest punt cap dels polítics de Madrid, i menys els que estan o han passat pel poder, poden tirar amb seguretat la primera pedra.

Per altra part el remei d'aquest mal no's pot escometre sobtadament ni pot ésser obra d'un sol home i ni d'un sol partit que no estigui en condicions d'arribar a una transformació fonamental de tota la maquinària política i administrativa que sostenen les actuals oligarquies.

Mes l'orador a que'n's referim ha dit en plena sessió, en ocasió ben significativa de fer la presentació oficial en l'Alta Cambra del Pressupost de 1917 i el que el Govern ho ha confirmat amb manifestacions rotundes i terminants, que la primera aspiració d'aquest ministeri estava en anar directament a una política d'economies.

En el Pressupost que s'ha deixat a estudi de la representació parlamentària s'hi consignen certament algunes d'aquestes economies i el déficit inicial que en ell s'estableix no arriba tampoc a la suma alarmant del que l'altre dia comentàvem en aquestes mateixes planes.

Així i tot són necessaris majors ingressos i és de celebrar que'l ministre hagi reconegut l'improcedència de carregar novament al país amb tributs més creixents, encara que de passada hagi fet notar que existeixen en ells elements de major capacitat contributiva.

S'ha fet també referència als ingressos que's poden obtenir amb l'impost sobre beneficis extraordinaris per efectes de la guerra però en parlar d'un altre moment i ja veurem, ademés, quin resultat dona en la realitat i en les repercussions contraries que pot tenir dintre de la mateixa economia nacional.

D'aon sortiran doncs aquestes 1.050 milions de pessetes que,

segons càlculs de l'ex-secretari de la famosa «Unión Nacional» de les economies, es necessiten per a solucionar l'estat ruïnós i perillós de la nostra hisenda?

En definitiva les solucions no són concretes ni decisives. Es diu que's pot suposar que la recaudació serà més creixent i es presenta la reducció d'uns 40 milions per obligacions diverses. Mes tot això pot caure estrepitosament si no's té en compte de conduir els costos en la forma que pugui ésser més fructífera per a la riquesa general del país.

Perquè és per aquí per aon se poden lograr millors i més sanjats ingressos, ja que'ls costos principals s'han de fer procurant que siguin causa de majors desenrotlls socials i element de fecondació de les energies nacionals.

No obstant és de dolre que, seguint en el camí que ja havíem de lamentar sobre l'experiència de l'any 1915, les consignacions de Foment i d'Instrucció Pública, si no queden afectes aquestes rebalties, tampoc s'afavoreixen amb cap dels aments que necessiten.

I com si tot això no fos per sí mateix un perill prou greu per a creure que en l'actualitat vinenta, es caurà fatalment en els mateixos defectes de les passades, insistint pel camí del desastre econòmic, hi ha encara la perspectiva d'una discussió del Pressupost, indiferent i formulària com totes, i una posterior rectificació substancial de tots els acords, amb les transferències, crèdits extraordinaris, ampliacions, etc., que després farà el Govern.

De Madrid estant

La primera part del discurs:

A l'acabar-se avui el discurs del Cambó hi ha hagut en el Congrés una mica de desencant.

S'esperava del «leader» de la Lliga una peroració de tons més enèrgics i de conceptes més radicals.

La correcció i adhoc la sensatesa que ha posat a les seves paraules li han valgut moltes simpaties personals, però no han produït cap moment de veritable sensació en la Cambra.

Serà que'l resultat obtingut en el Senat amb actituds tant actives com les del senyor Abadal, li han imposat una mica de prudència i comediment?

No's pot dir res perquè en el moment en que escric això el diputat regionalista queda amb l'ús de la paraula per a demà i quan aquestes ratlles es publiquin el lector tindrà ja coneixement del que atorgarà l'orador a lo que fins ara porta dit.

Però hi ha de moment dues manifestacions en aquesta primera part del discurs que importa consignar.

La de que'ls conservadors han d'esser els partidaris del regionalisme i de que si el rei parlés en català ja estaria mig resolt el problema dels drets del nostre idioma.

Amb lo primer es ve a insistir temeràriament en el vell problema de les patries dividides per fronteres verticalls i les que se reparen per delimitacions horitzontals.

Es la caducada teoria socialista de les patries polítiques interessants al capitalisme, a la burgesia i a la reacció, en contra de la suposada realitat de la diferència de classes.

Ens fa l'efecte de que si el senyor Cambó hagués seguit per aquest camí hauria acabat per a donar arguments als catalans que no's diuen catalanistes perquè la Lliga ha fet del nostre moviment una tendència absorbent d'una classe social determinada.

Amb lo segon ha vingut a dir que amb poca cosa es conformarien les estratègies procedents al seu discurs.

Perquè la més bona voluntat particular d'un rei constitucional no obliga al canvi de criteri del partit polític que sigui al Govern.

En Maura que parla el català i ho és, no ha tingut inconvenient en atacar a la nostra llengua en el seu segon caracter de President de l'Academia. Però tot això no són més que impressions del moment, subjectes als complements de la part del discurs que'n's falta sentir.

Ja veurem.

TEATRE

NOVETATS.—Companyia Guerrero-Mendoza.—**EL HOMBRE QUE ASESINÓ**, drama en 4 actes den Pierre Frondai, inspirat en una novela den Claudi Ferrère i traduït al castellà per l'Antoni Palomero

Un melodrama amb pretensions, ben construït, emperò, i dialogat d'una manera brillant i adequada a la qualitat i psicologia dels personatges que hi intervenen. Però, aïll de l'interès i la emoció que pot fer estimable aquest genre teatral hi figuren en «El hombre que asesinó» en molt poca dosi. Sols en el tercer acte el públic se sent subjugat per la fàbula, corprès per uns maments d'intensa emoció. En els demés actes l'acció es desenrotlla mansament, amb una placidesa que sols arriba a entretenir a l'espectador.

L'obra en veritat no mereixia la traducció acuradíssima que ha fet d'ella l'Antoni Palomero. Afusellada per un «industrial de la ploma» i representada per una companyia «corrente» de melodrama amb prou feines hauria passat sense protestes.

L'interpretació molt ajustada, com de costum en aquesta companyia. El senyor Palanca sigui aplaudit en un mutis. Molt bé la senyora Guerrero i la senyoreta Ruiz Moragas. Excelents els senyors Diaz de Mendoza, pare i fill.

La presentació espléndida.

CASSIMIR GIRALT

Avanç Nacionalista Republicà

Sopar íntim en honor de l'Antón Alíer i d'En Vicens Blanxart com a simpatia per la seva campanya des de «GERMANOR», que tindrà lloc el dia 11 de juny, a les vuit del vespre.

PREU DEL TICKET 2 PTES.

Fins dissabte a les deu del vespre s'admetran inscripcions al local de l'Avanç, carrer del doctor Sampons, 90. (Sant Andreu).

REPORTATGES ARTÍSTICS

Sala Parés

Segueixen essent molt visitades les obres del pintor Juli Boccuet, que feia molt temps que no ens havia deixat admirar res sortit de la seva paleta, i a fe que'ls seus quadres no estan desproveïts de bones qualitats ben harmòniques i sinceres.

Igualment són dignes de fortes alabances les teles que exposa al mateix lloc el notable pintor Rogeli López.

En sa majoria els seus quadres són retrats, fets amb molt bon gust i trassa, quins denoten el bon temperament altament artístic d'aquest artista. Hi han unes dones molt sensuais, molt espanyoles, que sembla talment que dels seus llavis i dels ulls se'n desprengui tota la reconcentrada passió que'l sol xardorós del migdia hagi inoculat de temps la seva ànima tota joventut i ardidesa.

El trobem molt entonat i justos els quadres den Rogeli López, i sincerament hem de confessar que aquestes produccions d'ara, són de les més perfectes i notables que li hem vist.

Amb tot lo qual volem dir que aquest pintor és perfectament ja un mestre en el seu art.

NOTES

Se'n's comunica que dintre pocs dies s'inaugurarà a les Galeries Dalmau del carrer de Portaferrissa, una exposició del pintor argentí Isidre Bordas, i una altra que és esperada amb molt interès, de la pintora russa Tatiana Donskaia.

A les mateixes Galeries se'n prepara una altra d'obres originals den Josep Pujó que exposa per primera vegada.

El distingit escultor en Josep Clarà està ultimant els detalls del monument que ha d'aixecar-se a Sabadell a la memoria den Sellarés.

Al Círcol Artístic es celebrarà una Exposició d'obres del conegut pintor don Jaime Pizà i Roig, la qual podrà ésser visitada pel públic durant els dies del 10 al 22 del present.

LITERARIES

Nou poema de l'Apeles

A la sala d'actes de l'Ateneu Barcelonès tindrà lloc el vinent dimecres 14 de l'actual, una vetllada en la que's donarà lectura a varis fragments del nou poema «Atila», amb assistència del seu autor Apeles Mestres, per deferència al qual s'encarregarà de la lectura el president de l'Ateneu don Josep Maria Roca.

Musicals

Orquestra Simfònica de Barcelona

Nostra primera corporació orquestral que tan acertadament dirigeix el mestre Lamote de Grignon, donarà un concert en el Teatre Principal de Girona, la nit del diumenge dia 11 del present mes, el qual a judicar pel magnífic programa, en el que hi figuren selectes obres de Berlioz, Borodine, Dukas, Beethoven, Lamote, Granados i Wagner, serà un aconseqüent artístic.

SUSCRIPCIÓ INTERNACIONAL

PELS FILLS D'EN GRANADOS

Quarta llista de donatius rebuts a l'Orfeó Català.

Total de les llistes primera, segona i tercera: 90.015 pessetes.

Primera llista de subscripció de la «Sociedad Musical de Huesca», 75; primera recaudació de la «Casa Unión Musical Española»: María Gloria Cardenal, 13'80; J. de M., 4'60; M. I. 9'20; J. M. S., 4'60; E. i P. R. A., 100. Una senyora anglesa, 25; C. Z., 250; R. Delonstall, 100. Total 570 pessetes.

Donatius rebuts a l'Orfeó Català: don Francisco Anglada, 5; don Josep Monsegal i Nogué, 100; don Estanislau Furest, 10; Mr. Paul Dive, viscomte de França, 25; l'Il·lrm. Dr. don Enric Reig, bisbe de Barcelona, 125; de l'Associació de Músics de la Camera, de Barcelona, 1000.

Total 91.862'20 pessetes.

Pels catalans que lluiten a l'exèrcit francès

Anem recordant el deure moral que els nacionalistes de Catalunya tenen amb els catalans que, com a voluntaris, per la causa dels aliats a França lluiten.

Es necessari no deixar abandonats els nostres germans de patria, perquè ells compleixen una gran missió: la missió de fer conèixer, davant de la humanitat, quina és la generositat de la nostra terra, que ha donat a prop de cinc mil voluntaris per a que combatessin l'esperit absorbent de les tirànies, que l'avanç llibertador del món ja ha portat i portarà, encara més, cap a la posta.

Per complir un deure nacionalista, tots els noms dels nostres amics han de figurar en la subscripció que tenim oberta...

Suma anterior. . . 523'55

Barcelona: Felip Fort, 0'50; Joan B. Peirats, 0'50; Daniel Murrill, 1'00; Ramón Solé, 2'00; Arcadi Armengol, 2'00; Josep Sendra, 1'00; Miquel Baleda, 1'00; Josep Virgili, 2'00.

Girona: Miquel Roura, 1'00; X. Y. R., 1'00; F. X. R., 1'00.

Buenos Aires: J. C. P., 1'00.

Vich: Ramón Rovira, 0'50; Antonio Rovira, 0'50; Segimón Rovira, 0'50; Manel Rovira, 0'50; Enric Blanc, 1'00; Llorenç Rusiñol, 1'00; Una chorista de l'Orfeó, 0'50; M. P., 0'25; Joan Pujol, 1'00; Salvador Albreda, 0'25; Francesc Camps, 0'50; Emili Saia, 0'50; Antoni Vila, 2'25.

Barcelona: Just Serrat, 2'00; Jaume Sabatés i Vilar, 1'00; Marián Sastre, 0'50; Joan Bassada, 0'50; Albert Gignoux, 1'00; T. Comas i Corbera, 1'00.

Total. . . 550'80 pessetes.

Centres i Societats

Foment Republicà Català de Sans

El diumenge vinent a dos quarts de deu de la nit tindrà lloc al Foment Republicà Català de Sans una extraordinària funció teatral en honor als socis Ferrán Cortés, Emili Planas i Joaquim Bas, amb motiu de nomenar-los membres honoraris del «Grop dels tres, S. A.»

Es posarà en escena la celebrada obra d'En Sardou, «La Tosca.»

La Política

Els catalanistes

El pròxim diumenge la Joventut del Casal Catalanista del districte II «La Tralla» anirà al Cementiri Nou a posar flors damunt la tomba de Mossèn Cinto Verdaguer, amb motiu del XIV aniversari de la seva mort, després es traslladarà al estatge social (Alvarez, 6 principal), tindrà lloc l'entrega d'una ampliació del retrat d'En Verdaguer i que la Joventut fa al Casal, quin treball ha estat confiat al consoci del Consell Directiu de «La Tralla» En Francesc Català.

A continuació es llegiran poesies originals a l'homenatge i els representants al acte faran discursos, glosant la vida del mestre. Se convide als admiradors del preclar poeta català a que s'associïn al homenatge a sa memoria.

La Comissió sortirà a les nou del matí amb el tramvia de la Rambla de Santa Mònica.

S'ha convocat a una reunió que tindrà lloc demà, dissabte, a les deu de la nit, en una de les sales del Restaurant Mundial Palau, Porta de la Pau, a elements adictes a l'Unió Catalanista, a fi de constituir en el centre de Barcelona una entitat casino que, amb la vida de continua relació dels seus components sigui un ferm nucli propulsor de les idealitats nacionalistes i socialistes de l'Unió.

La Comissió Organitzadora fa avinent a totes les persones simpatitzants amb el projecte, que no hagin rebut la convocatòria circulada, que poden donar-se per convidades, reservant-se, però, la dita Comissió el dret de no permetre la presència a la dita reunió a les persones que no justifiquin la seva assistència per coneixença personal amb algun dels convocats o per evidenciar amb algun comprovant la seva adhesió als ideals de l'Unió Catalanista.

La votació del Senat

A propòsit del resultat de la votació del Mensaje a l'Alta Cambra, diu un confrare:

«Terminó en el Senado la discusión del Mensaje de la Corona y ayer empezó en el Congreso. La contestación al Mensaje aprobóse en la alta Cámara por 242 votos contra 2: de los señores Abadal y Soler y March. Con el Gobierno han votado los señores Roig y Bergadà, Junoy, Daurella y Elias de Molins. Quedaron, pues, sin votar y sin saberse por tanto lo que opinan en asunto de tan capital importancia como son las demandas catalanistas exteriorizadas en el banquete del Parque Güell, los demás senadores por Cataluña.

He aquí la lista: electivos, los señores conde de Figols, Vallés i Pujals, Rahola (F. y P.) Agelet, (este se encuentra en Suiza), Milà i Camps, Forgas, Balcells, Garriga y Massó, Sedó (a este le tiene alajado del Senado una reciente desgracia de familia) y obispo de Barcelona. Vitalicios: los señores Collaso, Benet y Colom, Monsegal y Maluquer de Tirrell. Por derecho propio: los señores conde de Torroella de Montgrí, duque de Solferino, marqueses de Marianao, de Sentmenat y de Grigny y arzobispo de Tarragona.

De algunos ya se sabe, sin embargo como piensan; de otros, no. Y sería muy conveniente ahora saberlo. Choca, además, a la opinión el alejamiento de los demás compañeros de minoría de los señores Abadal y Soler y March, y esto justifica que mucha gente se pregunte si no estarán conformes con las demandas catalanistas tal como actualmente se han planteado. El órgano de los regionalistas calla; pero se espera que hablará para que la opinión sepa claramente a que atenerse».

Els radicals

Els radicals de la barriada del Camp den Grassot, han organitzat varis festeigs per als dies 11 i 12 de l'actual, en els que s'a'monissarà l'art i la política, sent d'adhesió als diputats provincials i a les joventuts del partit.

L'Ateneu Radical de la barriada de Fort Pius ha elegit nova junta directiva. Es president, don Pere Cerullo; vis, don Emili Pallarolas, i secretari, don Simó Lezcano.

El senyor Mir i Miró es proposa donar una conferencia sobre la gestió de la Mancomunitat Catalana.

Es tracta de que l'acte es celebri a l'Ateneu Barcelonès.

La Junta del Centre de Joventut Radical Aragonesa de Barcelona ha telegrafiat al senyor Lerroux oferint-li la presidència del banquet que organisa en honor dels diputats provincials senyors Mir i Miró, Ullé i Figueras, per haver presentat en l'última sessió de la Mancomunitat la seva proposició inquisitorial.

sant una gran obra cultural. Per què ha pogut realitzar-la? Perquè s'ha preocupat més de l'Ensenyança que del profitós orat.

No hi ha un escalfó, no ha creat il·lucinat, no ha donat canonges. Ha contractat professors nacionals o estrangers que s'han sotmès a les seves conveniències.

La rutina, les convencions, els interessos creïts han cridat el govern ha considerat que la Diputació feia un disbarat perquè els professors cridaven. No faci cas el govern de la cridada de gran part del professorat espanyol. (Rumors).

Per allò que Catalunya inicia hi ha sempre una prevenció. I cal anar a una solució per evitar-la. Per això demanem la sobirania i anem a precisarla amb la seva extensió i en la seva intensitat.

Per l'Assemblea catalana la volem absoluta. L'Assemblea és responsable dels avant del poble i el poder executiu és responsable davant de l'Assemblea. Així en quina l'intensitat.

Pol que toca a l'extensió també vaig a concretar. Us sembla que l'imperi alemany té la plenitud de la sobirania?

Doncs en ell hi ha uns Estats que tenen més sobirania que altres.

Lo que nosaltres demanem és el mínim de la sobirania de l'Estat alemany que en tingui menys. (Murmulis).

De l'esperit català va desaparèixer la confiança en els governs.

Tinguerem esperança en el senyor Canalejas i dos mesos la tinguerem en el senyor Dato.

Recorda el debat sobre Marruecos en maig de 1914 en que tots els oradors convenien a la crítica.

El dia que devia enraonar el quefe del Govern ara explendit, de primaveres, hi va a la plaça de toros corrida predilecta i al Congrés sols ens reunirem un parell de docenes de diputats.

Pronuncià el senyor Dato un discurs al que no recollí cap aspiració i anuncià que la política de Marruecos seguiria igual.

Sentim tremenda decepció. Allò fou una falta de respecte al Parlament i a l'opinió del país.

Fèrem nosaltres peticions i també sofrírem decepció a les entrevistes amb el quefe del Govern i el ministre d'Hisenda.

Agitàrem l'opinió s'obrí el Parlament i el Govern cregué oportú atendre a altres qüestions. Fèrem decepcionats altra vegada.

Senyalen la gravetat dels moments actuals que recamen una labor reconstruïda. Nostra política ha operat en re-ressió.

El senyor Dato busca ses tradicions aprofitant Canovas sense Canovas, i els liberals al de Sagasta sense Sagasta.

Aixequen la bandera dels partits que foren exerts quan el desastre.

Amb això no podem tenir ni un mil·límetre de contacte espiritual.

Nosaltres no diem a l'opinió catalana que hi ha que aixecar la bandera de la recitua, sino que demanem la fe a nostres propis esforços.

No tenim dret a negar un ideal de llibertat si no li oposem més que indiferència i no altre ideal.

Tractaré de la famosa evocació a Europa que's va fer a Barcelona i que tant s'ha comentat.

Em permetreu llegir un paragraf en català i traduirlo. (Rumors trova. Campanil·lades de la presidència.)

El PRESIDENT diu que no ja inconvenient.

El senyor CAMBO llegeix un paragraf en català i el tradueix.

Després diu que precisa que els delegats d'Espanya a la Conferència de la Pau puguin dir que enraonen en nom d'Espanya i que no s'ajai altra veu per a negar.

S'ha cregut que ha volgut dir que nosaltres solíem veure que Catalunya tinguer un representant a la conferència de la pau, per a desautorisar allò que de Espanya.

Això seria obra d'un doment. Lo que he volgut dir és més greu.

No sé si haurà conferència de la pau però si n'hi, en aquest gran període constituent sols podrà enraonar els pobles que tinguin resol el seu problema constituent.

La neutralitat ens interessa mantenir-la, però pot arribar un moment en que no convingui, i ja de nosaltres si allavors la mantinguem!

I afegeix a lo que pasa ara a Grecia, i afegeix:

Sempre ha sigut arma política agitar els pobles aon se vol intervenir. Nort-americà la feu a Cuba i Rússia i Austria alternativament als Balcans.

Penseu en la responsabilitat que contrareu deixant arribar la hora difícil de a pau sense resoldre el problema català.

Tots els pleits nacionals d'Europa en els segles XIX i XX s'ha resolt concedint l'autonomia política. Nostre pleit nacionalista és idèntic als demés.

La marxa del món no es «andante», és un galop infernal que ja què seguir.

Espanya necessita tenir ideals d'expressió espiritual i comercial cap a Amèrica i cap a Orient.

Si Espanya se sentís rica de idees no l'assustaria l'autonomia de Catalunya; però se sent pobre, sent altre ideal que l'autonomia d'una política.

Governem víctimes de la rutina, anquilosats.

Nosaltres portem ideals i sistemes vives i aces.

Catalunya, força viva, demana go-

vernar-se i trovem per part del poble espanyol estima agravis nostres demandes.

No podem renunciar a nostra personalitat, a nostres ideals, a nostres ensonnis. Si això fèssim, seríem indignes d'haver tingut una llengua, una literatura i un pensament.

Espanya que crea una civilització en els pobles d'Amèrica, calgué després i aquells pobles buscaren deslligar-se d'ella.

Venim a buscar la solució única possible al problema català.

Invita l'orador a tots, al Govern i a les oposicions a tractar sense passió de resoldre'l pleit, i diu:

La demanda nostre no és testament ni bandera per a agitar en Cataunya.

Rebutjarem la demanda i nosaltres seguirem aquí lluitant fins ue oposeu al nostre un altre ideal. Allavors seguirà plantejat el problema en el Parlament.

No anirem a Catalunya —acaba dient— continuarem aquí defensant l'ideal amb l'energia que's posa al servei de les causes justes.

Els regionalistes ovacionen al senyor Cambó.

El senyor LLADÓ li contesta en nom de la comissió dictaminadora.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

SENAT

MADRID, 8. Presideix el marquès de Pilares i Están en el banc blau els ministres d'Estat i Marina.

El ministre d'ESTAT puja a la tribuna i llegeix un projecte de llei regulant el treball a bord dels vapors mercants.

S'elgeix la comissió que haurà de entregar al Rei la contestació de la Cambra al Missatge de la Corona.

El senyor TORMO fa un prec.

El ministre de la GOVERNACIO li contesta.

El senyor ELIAS DE MOLINS diu que en lloc de presentar el ministre d'Hisenda un projecte de Institut de Crèdit Agrícola, devia presentar projectes parcials creant magatzems generals de dipòsit.

Es queixa després de l'excessiu preu del sulfat de coure.

El ministre d'ESTAT diu que posarà els prec en coneixement del ministre d'Hisenda.

S'elgeix la comissió de conservació de la biblioteca de la Cambra, i s'aixeca la sessió.

Comentaris al discurs d'en Cambó

MADRID, 8. A l'acabar el senyor Cambó el seu discurs del Congrés, gran nombre de diputats abandonaren els seus escons i sortiren als passadissos de la Cambra.

El senyor Lerroux reconeixia que el senyor Cambó havia estat molt bé, però que en la qüestió de doctrina ja era altra cosa.

Els mauristes diuen que Cambó ha exposat radicalismes, fins els més exagerats, en tants tant mesurats i amb un fons d'espanyolisme que contrasta amb les estridències amb qu'enraona a Barcelona.

Afegien que la part intel·lectual del discurs es materia molt discutible tal com l'ha plantejat l'orador i que pot discutir-se tranquil·lament.

Els liberals reconeixen que el senyor Cambó ha estat molt dur en els atacs al govern i a la seva política i que estigué molt afortunat, però sospiten que falta ambien en l'opinió espanyola per a les reformes que sollicita i que seria perjudicial i impossible portar ses pretensions als termes que preten.

Una persona molt amiga del capità del vaixell «Jàtiva» de la línia de correus d'Àfrica, que realitza viatges regulars a alguns ports italians, relata en la forma següent un fet que es ve comentant amb alguna exageració.

El dia 24, quan el vaixell «Jàtiva» desembarcava a Gènova un carregament de bocs de vi, recollits a Almeria, la gent que hi havia al moll va veure que al fons d'un bocet hi havia escrit amb guix un «Visca el Kaiser».

Això provocà la indignació dels germanos, la qual no es calmà a pesar de que el capità del «Jàtiva» manà obrrar el lleter i li explicà a la multitud que ell no podia ésser responsable de que una mà desconeguda hagués escrit en un bulto del carregament, per broma o mala fe, aquelles paraules.

La multitud va exigir al capità que el «Jàtiva» enlairés la bandera italiana, i com no la tenia, l'hi van facilitar.

Després va demanar que el pabelló italià substituís l'espanyol i això es va negar el capità del «Jàtiva», el qual avisà al consul espanyol, qui va acudir amb la policia, en e precis moment en que la multitud exaltada tractava de cometre un acte violent.

El capità, els oficials i els tripulants del «Jàtiva», després de col·locar la bandera espanyola damunt de la planxa d'accés al vaixell, s'aprestà a resistir la indignació dels exaltats.

L'arribada del consul i la policia apaibagà els ànims.

S'inscriueix el corresponent atestat sobre aquest succés, que a petició del capità va ser comunicat al ministeri d'Estat, per als efectes legals.

Les tarifes ferroviaries

MADRID, 8.

En el despatx del ministeri de Foment s'han reunit els representants de les entitats econòmiques de Saragossa, diputats i senadors per la provincia i representants de les Companyies dels ferrocarrils del Nord i Migdia.

En presència del ministre de Foment han exposat les seves pretensions en quant a la reforma del règim actual de tarificació per al transport ferroviari.

Han al·legat cosos d'evident injusticia, per les gran diferències de preu aplicables als transports que surten de Saragossa, superiors als procedents d'altres regions per a unes mateixes mercaderies.

La conseqüència és que les indústries de la molinaria, els mobles, maquinaria, etc., es veuen sotmeses a una tarificació distinta de la d'altres regons privilegiades.

Els representants de les Companyies no pogueren negar l'existència d'anomalies en la tarificació, difícils de justificar, i opossen com a raó que no era possible la unificació de tarifes, car amb això sofririen els seus interessos particulars.

Els representants aragonesos protestaren contra aquesta manera d'apreciar les empreses concessionàries de l'expúblic deu sobreposar-se al privat.

El senyor LLADÓ li contesta en nom de la comissió dictaminadora.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

El senyor LLADÓ li contesta en nom de la comissió dictaminadora.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

de plotació d'un servei de l'Estat, subjectes a una legislació l'esperit de la qual es veu contrariat per les empreses.

Ha pres nota el ministre d'alguns fets sorllints que quedaren comprovats, i demanà una ampliació, que els productors li van entregar tot seguit, de la qual donarà trasllat a les empreses per què les impugnin, i va prometre resoldre en curt terme sobre les demandes concretes que els productors van aduir com a conclusió de les seves aspiracions.

En presència del ministre de Foment han exposat les seves pretensions en quant a la reforma del règim actual de tarificació per al transport ferroviari.

Han al·legat cosos d'evident injusticia, per les gran diferències de preu aplicables als transports que surten de Saragossa, superiors als procedents d'altres regions per a unes mateixes mercaderies.

La conseqüència és que les indústries de la molinaria, els mobles, maquinaria, etc., es veuen sotmeses a una tarificació distinta de la d'altres regons privilegiades.

Els representants de les Companyies no pogueren negar l'existència d'anomalies en la tarificació, difícils de justificar, i opossen com a raó que no era possible la unificació de tarifes, car amb això sofririen els seus interessos particulars.

Els representants aragonesos protestaren contra aquesta manera d'apreciar les empreses concessionàries de l'expúblic deu sobreposar-se al privat.

El senyor LLADÓ li contesta en nom de la comissió dictaminadora.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió.

Hem executat una petita excursió a l'E. de Chinchy.

Es senyala gran activitat de morters en les trinxes s'enemigues i d'artilleria a les regions de Loos, Neuchâtel, Neuville, Saint Vaast i Givécchy.

El President de la República, M. Poincaré ha telegrafiat a l'Emperador de Rússia: «L'hermosa victòria alcançada per Rússia aporta al conjunt de les aspiracions concertades entre els Estats Majors aliats una poderosa contribució al bon èxit comú. Mentre davant Verdun les tropes franceses resisteixen amb valor indomable els assalts repetits dels alemanys, els valents soldats de V. M. infligixen a nostres enemics una sagnant derrota.

França s'estremeix d'alegria al conèixer aquesta notícia i prega a Vostra Majestat que rebí, com així mateix son exèrcit, les meves més sinceres felicitacions».

El President de la República, M. Poincaré ha telegrafiat a l'Emperador de Rússia: «L'hermosa victòria alcançada per Rússia aporta al conjunt de les aspiracions concertades entre els Estats Majors aliats una poderosa contribució al bon èxit comú. Mentre davant Verdun les tropes franceses resisteixen amb valor indomable els assalts repetits dels alemanys, els valents soldats de V. M. infligixen a nostres enemics una sagnant derrota.

França s'estremeix d'alegria al conèixer aquesta notícia i prega a Vostra Majestat que rebí, com així mateix son exèrcit, les meves més sinceres felicitacions».

El President de la República, M. Poincaré ha telegrafiat a l'Emperador de Rússia: «L'hermosa victòria alcançada per Rússia aporta al conjunt de les aspiracions concertades entre els Estats Majors aliats una poderosa contribució al bon èxit comú. Mentre davant Verdun les tropes franceses resisteixen amb valor indomable els assalts repetits dels alemanys, els valents soldats de V. M. infligixen a nostres enemics una sagnant derrota.

